

(projekt)

**UCHWAŁA NR XVI../2012
RADY MIEJSKIEJ W SKÓRCZU
z dnia 26 kwietnia 2012 r.**

**w sprawie przyznania honorowego tytułu
„Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz”.**

Na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późn. zm.) oraz § 1, ust. 6 Statutu Miasta Skórcz zatwierdzonego uchwałą Nr XVIII/104/2008 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 10 lipca 2008 r. uchwała się co następuje:

§ 1. W uznaniu zasług za działalność społeczną oraz pracę włożoną w rozwój oświaty, nadaje się pośmiertnie tytuł „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” Panu Antoniemu Sobackiemu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

UZASADNIENIE

Do Komisji Społecznej Rady Miejskiej w Skórczu wpłynął wniosek o przyznanie pośmiertnie tytułu „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” Panu Antoniemu Sobackiemu. Osoba zgłaszająca kandydaturę, przedstawia sylwetkę kandydata ukazując na jego ogromne zaangażowanie oraz pracę w szeroko pojęty rozwój oświaty w Skórczu z młodzieżą.

Urodził się 23 lipca 1897r. w Suchej, gmina Lubiewo w powiecie tucholskim. Uczęszczał do szkoły ludowej niemieckiej i potajemnie pobierał naukę w języku polskim. Jako chłopiec brał udział w strajku szkolnym w 1907r. W 1920r. ukończył seminarium nauczycielskie w Toruniu. Pierwszą posadę nauczycielską objął 1.07.1920r. w Niewieście pow. Świecie. Pracował tam jako pierwszy polski nauczyciel. W 1925r. Sobacki zdał egzamin kwalifikacyjny, a w następnym roku został słuchaczem Wyższego Kursu Nauczycielskiego w Toruniu, który ukończył w 1927r. Od dnia 1 września 1927r. Kuratorium powierzyło mu posadę drugiego nauczyciela siedmioklasowej Szkoły powszechnej w Skórczu, a od 1929r. pełnienie obowiązków kierownika szkoły. 1 lutego 1931r. w wyniku konkursu otrzymał posadę kierownika szkoły na stałe. Na stanowisku tym pozostał do 1962r., kiedy to przeszedł na emeryturę (w 1952r. otrzymał dyplom kierownika Szkoły Podstawowej w Skórczu). Przez cały ten czas pracował społecznie m.in. przez szereg lat był zastępcą, a później prezesem biblioteki Towarzystwa Czytelni Ludowych. Od 1932r. do wybuchu wojny pełnił funkcję członka Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli zdających egzamin praktyczny (kwalifikacyjny) Był organizatorem Uniwersytetu Powszechnego w Skórczu. Pełnił funkcję kierownika tej placówki ucząc w niej jednocześnie historii i literatury. Od 1927r. do 1934r. należał do Związku Obrony Kresów Zachodnich, a od 1934r. do 1939r. do Polskiego Związku Zachodniego. Łącznie przez 8 lat pełnił w tych organizacjach funkcję prezesa koła. Znając trudne warunki materialne robotników na Górnym Śląsku zorganizował za pośrednictwem PZZ, dla 20 dziewcząt pochodzących z Katowic i 2 ze Skórcza, czterotygodniowe kolonie. Była to pierwsza kolonia letnia w historii Skórcza. Osobiście zbierał datki w gotówce i w naturaliach od mieszkańców Skórcza i dzięki nim i bezinteresownej pracy personelu możliwe było zorganizowanie tych kolonii. W 1936r. wraz dwoma kolegami założył pierwsze ognisko Związku Nauczycielstwa Polskiego w Skórczu i pow. Starogardzkim. Za pracę zawodową i działalność społeczną jeszcze przed wojną został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Od roku 1929 do wybuchu wojny A. Sobacki pełnił dodatkowo funkcję kierownika Publicznej Szkoły Doksztalującej (zawodowej) w Skórczu. W nowo wzniesionym w latach 1911-1916 gmach Szkoły Powszechnej zachodziła potrzeba zorganizowania pracowni, powiększenia zasobów pomocy naukowych i księgozbioru szkolnego. Ze względu na szczupłe dotacje budżetowe szukał innych sposobów ich powiększenia. W 1930r. powołał Komitet Rodzicielski. Dzięki życzliwemu ustosunkowaniu się rodziców udało się corocznie zebrać poważne kwoty umożliwiające utworzenie pracowni fizyczno-chemicznej, a także zakupić dużo pomocy naukowych do realizacji nauki biologii, geografii i historii. Chcąc przejść z pomocą rodzicom bezrobotnym, biednym i wielodzietnym zorganizował akcję dożywiania w szkole, która objęła około 40 dzieci. Zorganizował też akcję zbierania datków w celu urządzenia gwiazdki i świetlicy szkolnej. Zimą 1945 roku ruszył w kierunku Bydgoszczy i dalej do Skórcza, do którego dotarł 14 marca. W naszym mieście A. Sobacki natychmiast „rzucił się w wir pracy zawodowej”. Szkołę zastał zupełnie pustą, bez sprzętu, bez pomocy naukowych, o dziurawych ścianach i dachu, bez szyb w oknach. Na boisku znajdowały się głębokie rowy strzeleckie i groby żołnierzy. Gmach szkoły i budynek mieszkalny nauczycieli uszkodzone były w co najmniej 25%. Od razu przystąpił do najważniejszych prac remontowych. Po zwolnieniu szkoły przez szpital polowy 17 kwietnia, po raz pierwszy po prawie sześciu latach, dzieci ponownie przybyły do polskiej szkoły.

Stopniowo naprawiane były większe uszkodzenia wojenne. Praca ta wymagała dużego wysiłku z uwagi na brak fachowców, gotówki i materiałów budowlanych. A. Sobacki skoncentrował swoją uwagę na ponowne zorganizowanie pracowni przedmiotowych. W gmachu szkoły i w domu nauczycielskim zainstalował wodociągi hydroforowe i łazienki. Obejście szkoły zostało otoczone nowym drucianym parkanem. Dużo czasu poświęcał działalności zawodowej i społecznej. Wraz z W. Mykietynem zorganizował Gimnazjum i Liceum Spółdzielczo Rolnicze, gdzie uczył do 15 I 1948r. jako nauczyciel kontraktowy. W 1948 zorganizował Zasadniczą Szkołę Zawodową w Skórczu, której był kierownikiem do końca roku szkolnego 1948/49 i od 1950r. do 31 XII 1951. W 1950 roku Ministerstwo Oświaty nadało mu dyplom upoważniający do nauczania języka polskiego i historii w szkołach średnich. W latach 1949 i 1950 A. Sobacki prowadził również kursy dla analfabetów i półanalfabetów. W 1946 roku zorganizował 8 klasę – filię Liceum Ogólnokształcącego w Starogardzie Gd. W 1958 roku zorganizował Szkołę Podstawową dla pracujących, którą kierował do 1962r. W latach 1957-1960 był też kierownikiem Szkoły Przysposobienia Rolniczego. Był też aktywnym działaczem społecznym m.in. radnym Powiatowej Rady Narodowej w Starogardzie (1945-1955), radnym Miejskiej Rady Narodowej w Skórczu (1957-1962), członkiem Prezydium MRN, działaczem ZNP i Stronnictwa Demokratycznego, sekretarzem Kółka Rolniczego oraz zastępcą przewodniczącego rady Banku Spółdzielczego (1958-1962). Za swoje zasługi odznaczony był m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Narodowej, Złotą Odznaką ZNP, Medalem z okazji 50-lecia nadania praw miejskich Skórczowi i wielu innymi odznaczeniami i nagrodami. Zmarł 23.12.1984r. w Bydgoszczy. Ten zdecydowany, energiczny i odważny człowiek (m.in. w działaniach na rzecz polskości oświaty na Pomorzu), śmiało i otwarcie prezentujący swoje poglądy i racje, budzący respekt już samą swoją posturą (wzrost w granicach 1,90-2m) w istocie był człowiekiem o głębokim sercu.

W związku z § 4 Regulaminu przyznawania tytułu „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” i „Zasłużony dla Miasta Skórcz” stanowiącego załącznik nr 4 do Statutu Miasta Skórcz zatwierdzonego uchwałą Nr XVIII/104/2008 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 10 lipca 2008 roku Komisja Społeczna przedkłada Radzie Miejskiej w Skórczu kandydaturę Pana Antoniego Sobackiego do przyznania honorowego tytułu „ Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz”.

Wiceprzewodnicząca

Komisji Społecznej

Barbara Bukowska